

بسم به الرحمن الرحیم

الودای حسره آلود نامن	آزیز دیرن واده لوانن
جاریو تر دیدن بالک محالین	دولته کی وصل پانزدوانن
بیدیه ولاده بوینوت ساتی	س دلوم دوش کرد ایغاتی
گوش در ولاده ی مینت کازیه	باییشونوی شیرین رازیه
نزل بی پایان توشه ضرورن	آخر سفرن جنسی دورن
رازت توشه گوش منزل و منزل	دینت توشه چشم سبب توشه دل
بایونین کرون آزاد بی	کی زانو چون بوای دینای باد
سکت آسانت بیدار کرده بو	من شوی نالم جوش آورده بو
نسیم کرد پات بو پنی کسی	یا ناسته بوسیل دیدم نفس
کفت پات و غار مرم ایش بو	جمینت زحمت نکاح کیش بو
دخت نشانه دلان پی خنده	یا کرده بول دیوانه دل نکند
آزار دابو آئی لوفت بجزرت	چول پی ذوق زامی و تیرت

له اوده نامن
ایم نزل رازد تو دبع لذت
عبدالعزیز جازه طره
بگنار که بود از سنجج بر بانه
بیرفته و شیخ باغچه مسجد در لوان
بتحصیل علم نزل به است